

DOM

afsagt den 10. marts 2020 af Vestre Landsrets 3. afdeling (dommerne Lisbeth Parbo, Hans-Jørgen Nymark Beck, Cecilie Maarbjerg Qvist) i ankesag

V.L. S-1920-19

Anklagemyndigheden

mod

T

...

(advokat Claus Bonneze, Aarhus)

Retten i Sønderborg har den 12. september 2019 afsagt dom i 1. instans (rettens nr. K01-3443/2019).

Påstande

Tiltalte, T, har påstået frifindelse, subsidiært formildelse.

Anklagemyndigheden har påstået skærpelse af fængselsstraffen.

Forklaringer

Tiltalte og vidnet A har for landsretten i det væsentlige forklaret som i 1. instans.

Tiltalte har supplerende forklaret, at han godt vidste, at han havde et indrejseforbud, da han indrejste. Han vidste dog ikke, at han ikke måtte indrejse i den aktuelle situation, hvor hans kæreste, A, var alvorligt kræftsyg. Han troede, at hun var dødeligt syg af kræft.

Han forestillede sig det værste scenarie – at hun kun havde 3-6 måneder tilbage at leve i. Hun havde i telefonen overdrevet, da hun fortalte om sin sygdom. Hun fortalte ham om

kræftsygdommen under sit sidste besøg i fængslet inden udrejsen. Da han senere fra Polen tale i telefon med hende, fortalte hun, at hun var gul i ansigtet. Hun havde ikke sagt noget om kemoterapi, men han gik selv ud fra, at hun var i kemobehandling. Hun fortalte, at hun var indlagt, at hun havde det dårligt, og at der snart kom en læge forbi. Hun sagde ikke noget om, at det var livstruende, men det sluttede han selv ud fra det oplyste. Han tænkte ikke på at tale med sundhedspersoner om hendes tilstand.

Han er ikke sikker på, om han havde fået at vide, at hun ventede på svar på en biopsi, men det kan godt passe. Han ønskede at være sammen med hende den sidste tid, og derfor rejste han ind i landet.

Tiltalte har om sine personlige forhold supplerende forklaret, at det stadig er hans plan, at han vil bosætte sig i Malmø, og at han og kæresten på sigt skal bo sammen med børnene i Sverige. I perioden fra 24. oktober 2019 til 30. januar 2020, hvor han var undvejet fra arresten, har han opholdt sig hos venner og bekendte i Danmark. Han har også været i kontakt med familien.

A har supplerende forklaret, at hun ikke husker, om det var tiltalte eller hende, der ringede, da hun fortalte ham, at hun var blevet indlagt på hospitalet. Det passede ikke, men hun sagde det, fordi hun var sur på ham. Hun ville have ham til at drikke mindre og fokusere mere på deres fremtid. Han skulle tage sig sammen. Hun sagde i telefonen, at hun var indlagt på grund af livmoderhalskræften, og at hun havde det rigtig dårligt. Hun sagde, at hun var helt gul og havde feber. Hun sagde, at det var meget alvorligt. Tiltalte blev ked af det og spurgte nærmere ind til hendes tilstand. Hun sagde til sidst, at hun ikke kunne tale mere, fordi der kom sygeplejersker. Da hun i byretten forklarede, at telefonsamtalen fandt sted et par dage efter den 15. maj 2019, var hun ikke helt sikker.

Hun og tiltalte talte sammen måske 3-5 gange, mens han var i Polen. Hun går til kontrol hver 3. måned. Kun hvis kræftsygdommen udvikler sig til 4. stadie, skal hun i kemobehandling. Det har hun også fortalt til tiltalte. Hun mødte ikke op til den seneste kontrol, der var i sidste måned, fordi hun frygter for svaret. Deres planer er, at tiltalte skal flytte til Sverige, så de oftere kan se hinanden. Når hun har færdiggjort sin uddannelse, vil hun og børnene flytte sammen med tiltalte i Sverige.

Landsrettens begrundelse og resultat

Det er også for landsretten ubestridt, at tiltalte den 24. maj 2019 indrejste her i landet, selv om han godt vidste, at han har et indrejseforbud.

Der er heller ikke efter bevisførelsen for landsretten grundlag for at anse indrejsen for at være straffri i medfør af straffelovens § 14. Der foreligger heller ikke omstændigheder, der kan begrunde, at straffen skal bortfalde eller nedsættes i medfør af straffelovens § 83.

Landsretten tiltræder, at straffen skal fastsættes i medfør af udlændingelovens § 59 b, stk. 2, idet tiltalte er indrejst i strid med indrejseforbud idømt senest ved Østre Landsrets dom af 7. januar 2019, hvor han blev straffet med fængsel i 1 år.

Det følger af forarbejderne til udlændingelovens § 59 b, stk. 2, at straffen for et 1. gangstilmælde af indrejse i strid med et indrejseforbud omfattet af bestemmelsen skal fastsættes til mindst 1 års fængsel. Det er forudsat i forarbejderne til lovændringen, at straffen skal skærpes i gentagelsestilmælde.

Herefter, og da tiltalte 5 gange tidligere er straffet for at være indrejst i Danmark i strid med et indrejseforbud, forhøjes straffen til fængsel i 1 år og 6 måneder.

Betingelserne i udlændingelovens § 24, nr. 2, for at udvise tiltalte af Danmark er opfyldt. Da han er polsk statsborger og dermed EU-statsborger, kan udvisning dog kun ske, hvis det vil være i overensstemmelse med de principper, der efter EU-reglerne gælder for begrænsning af retten til fri bevægelighed, jf. udlændingelovens § 26 b.

Tiltalte er flere gange tidligere straffet og udvist for kriminalitet begået i Danmark, og han har siden den 11. juni 2009 haft forbud mod at indrejse her i landet for bestandig. Det er herefter – og uanset at tiltalte har kæreste og børn i Danmark – foreneligt med EU-retten, herunder EU-opholdsdirektivet, at udvise tiltalte af Danmark. Landsretten tiltræder derfor, at tiltalte er udvist med et indrejseforbud som sket.

Det nu fastsatte indrejseforbud berører ikke det indrejseforbud for bestandig, der blev fastsat ved dommen af 11. juni 2009. Dette indrejseforbud for bestandig gælder således fortsat.

Med den anførte ændring stadfæster landsretten dommen.

Tiltalte har under anken været frihedsberøvet indtil den 24. oktober 2019 og igen fra den 30. januar 2020.

T h i k e n d e s f o r r e t:

Byrettens dom ændres, således at straffen forhøjes til fængsel i 1 år og 6 måneder.

I øvrigt stadfæstes byrettens dom.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger for landsretten.

Lisbeth Parbo

Hans-Jørgen Nymark Beck

Cecilie Maarbjerg Qvist